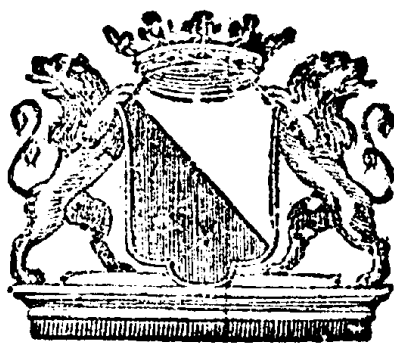

UTRECHTSCH

COURANT.

VRIJDAG

DEN 9 MEI.

S C H U T T E R T.
P U B L I C A T I E.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht.

Gezien hebbende art. 1 der Wet op de Schutterijen, in dato 11 April 1827, bepallende, dat ieder Ingezetene van het Rijk, die op den 1 Januarij van elk jaar zijn 25ste jaar is ingetreden, en het 34ste nog niet voleind zal hebben, tot het waarnemen van de schutterlijke dienst, in geval hij daartoe door het lot geroepen wordt, verplicht zal zijn.

En wijders gelet hebbende op de nadere reglementaire bepalingen, zoo bij besluit van Z. M. van den 21 Maart 1828, (Staatsblad no. 6,) als anderszins, tot invoering van voorschrevene Wet, gemaakt.

Brengen bij deze ter kennis der Ingezetenen dat, ter aangifte tot inschrijving voor de Schutterij, vooreerst verplicht zullen zijn alle Ingezetenen zonder onderscheid, geboren in den jaer 1809, waaronder niet alleen alle Nederlanders, binnen dit Rijk hun gewoon verblijf houdende, zijn begrepen, maar ook alle Vreemdelingen, welke, hetzij door eene uitdrukkelijke verklaring, of wel door het werkelijk overbrengen van den zetel huns vermogens en de hoofdmiddelen van hun bestaan, hun voornemen om zich alhier ter stede te vestigen, aan den dag hebben gelegd.

Dat wijders mede alle Vreemdelingen als ook alle Nederlanders, mitsgaders alle gepasporteerde Militairen, geboren in den jaer 1808 tot en met 1800, welke sedert de in het vorig jaar plaats gehad hebbende inschrijving, hunne vaste woonplaats alhier hebben gevestigd, of uit hoofde van het door hen alhier uitgeoefend wordend beroep of bedrijf, beschouwd moeten worden hier te wonen, tot deze aangifte zullen gehouden zijn, al ware het ook dat zijlieden in hunne voormalige woonplaats zich reeds ter inschrijving aangegeven, aan de loting voldaan, en ook een nommervervisselaar of plaatsvervanger gesteld hebben.

Dat diegenen, welke in meer dan eene gemeente hun gewoon verblijf houden, zullen gehouden zijn, zich ter inschrijving aan te melden, daar, waar eene dienstdoende schutterij bestaat, of daar waar zij voor de belasting op het personeel zijn aangeflagen; terwijl de Studenten, geëmpliojeerden in huizen van negotie, klerken van notarissen, advocaten, enz., bedienden en werkboden moeten worden ingeschreven in de gemeente, alwaar zij hunne studie houden, werkzaamheden uitoefenen of dienstbaar zijn; de ambtenaren en geëmpliojeerden aan het Provinciaal Gouvernement, en alle andere, al wonen zij ook elders in de plaats alwaar zij hunne ambtsbetrekking moeten uitoefenen, die buiten 's Lands studeren of werkzaam zijn, in de gemeente hunner vorige woonplaats, de buitenlandsche zeevarenden in de plaatsen waar zij hun wettig domicilie hebben, en de aan boord wonende schippers, in de gemeente alwaar zij het laatst hunne vaste woonplaats hebben gehad, of wel personeel en mobilaar, of wegens hun vaartuig belasting betalende, daar, waar zij voor deze belasting zijn aangeflagen.

Dat door ieder der zich ter inschrijving anmeldende personen, een doop- of geboorte extract, of bij ontstentenis van dien, een acte van bekendheid, of ander legaal bewijs, waaruit deszelfs juiste ouderdom kan blijken, zal behooren te worden overgelegd, terwijl diegenen, welke van hunnen ouderdom geen voldoende bewijs kunnen overleggen, door het Stedelijk Bestuur naar hun oordeel zullen worden ingeschreven, onverminderd het recht van den ingeschrevenen, om van deszelfs juiste ouderdom nader blijk te geven; zullende tot de afgifte der doop-extracten van diegenen, welke binnen deze Gemeente zijn gedoopt, worden geveerd aan het Bureau van den Burgerlijken Stand, ten Stadhuije, en wel van Maandag den 5e tot en met Maandag den 12e dezer maand, dagelijks, (uitgenomen de invallende Zon- en Feestdagen,) des morgens van 10 tot 1 ure.

Dat eindelijk de Registers ter inschrijving op Donderdag den 15e dezer maand geopend en op den 31e daaraanvolgende gesloten zullen worden, terwijl die welke bevonden zullen worden zich niet voor den 1e Junij aanstaande te hebben doen inschrijven, ambtshalve door het bestuur zullen worden ingeschreven, door den Schutters-raad tot eene geldboete verwezen, en bijaldien het zal blijken, dat er, tijdens de verzuimde inschrijving, geene redenen tot uitsluiting of vrijstelling van dienst ten hunnen aanzien bestonden, zonder loting bij de Schutterij zullen worden ingelijfd. Zullende tot deze inschrijving zitting worden gehouden aan het Bureau van de Schutterij ten Stadhuije, en wel in de navolgende orde:

Voor de bewoners der Wijk A.	op Donderdag den 15e Mei
„ „ „ B.	„ Vrijdag „ 16e „
„ „ „ C.	„ Dingsdag „ 20e „
„ Wijken D. en E.	„ Woensdag „ 21e „
„ „ F. en G.	„ Donderdag „ 22e „
„ „ Wijk H.	„ Vrijdag „ 23e „
„ Wijken I. K. L.	„ Maandag „ 26e „ en
„ „ Wijk M.	„ Dingsdag „ 27e „

Dagelijks des morgens van 10 tot 2 ure.

Burgemeester en Wethouders voornoemd vermanen bij deze alle ingezetenen den tot deze aangifte vastgestelden tijd zich ten nutte te maken, en daardoor voor te komen, dat op hen lieden de straffen op eene verzuimde inschrijving, bij art. 9 der wet op de Schutterijen vermeld, niet zouden kunnen en moeten worden toegepast.

Wordende ten slotte, naar aanleiding der bij eene aanschrijving van den heer Gouverneur dezer Provincie, in dato 23 Maart 1829 (provinciaal blad no. 47) gemaakte bepalingen, aan al die personen, welke of door in een vorig jaar niet personeel bij de loting tegenwoordig te zijn geweest, of uit andere oorzaken de reeds in der tijd, bij de vorige Schutterij vijf- of zevenjarige gepresteerd dienst, of gedurende een gelijk tijdvak betaalde verhoogde contributie, niet als reden van vrijstelling hebben opgegeven, en alzoo op de Bijzondere Rol zijn gebragt, kennis gegeven, dat het aan de zoodanigen als nog zal vrijstaan, de door hen in der tijd gepresteerd dienst of betaalde verhoogde contributie, als redenen van vrijstelling in te dienen; mits daarvan op voorschrevene dagen en uren in persoon een behoorlijk bewijs aan het laatstgemelde lokaal overleggende, en wel door die, welke personele dienst hebben gepresteerd, een daar van door den heer Kommandant der Schutterij uit te reiken extract uit het stamboek der voormalige Schutterij, en door die, welke verhoogde contributie hebben betaald, de te dier zake bekome originele kwitantien.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze gedrukt, afgekondigd en aangeplakt worden, daar dit te doen gebruikelijk is.

Gedaan te Utrecht den 1 Mei 1834, en gepubliceerd den 3 daaraanvolgende.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
H. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK, vt.
Ter Ordonnantie van dezelve,
W. G. v. 'D IJ K, L. S.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 29 April.

Onze fondsen zijn steeds williger, hetwelk wordt toegeschreven aan de gunstige berichten uit Parijs. Gisteren waren dezelve: de 5 pCt. metall. 98; de 4 pCt. 87½; de part. 136¼, en de bankactien 1248; en heden: de 5 pCt. 98½; de 4 pCt. 88¼; de part. 136¼, en de bankactien 1258½.

— De hertogin van Berry is eergisteren alhier angekommen, en aan den keizerlijken burg afgestegen. Gisteren is zij met haren gemaal, den graaf Lucchesi Palli, naar Praag vertrokken.

— De pruisische gezant, de heer Ancillon, vertrekt in deze week naar Berlijn, doch de graaf Alvensleben blijft tot afloop der Conferentie alhier.

— De grieksche gezant, prins Caradja, is naar Munchen vertrokken. De heer van Prokesch zal zich als oostenrijkschen gezant naar Griekenland begeven.

— Uit Konstantinopel heeft men berichten tot den 9 April. De nieuwe Hospodars van Wallachye en Moldavie zijn derwaarts ontboden, om hunne aanstellingen van de Porte te ontvangen. Zoodra zij terug zijn, zijn die prinsdommen gevestigd en zullen de russische troepen die streken ontruimen.

FRANKFORT den 3 Mei.

Sedert de gebeurtenis van den 3 April 1833, waarbij een twintigtal personen in hechtenis zijn genomen, die deel aan den verraderlijken aanval op de hoofdwacht alhier hebben gehad, heeft men herhaaldelijk pogingen aangewend, om die gevangenen te bevrijden; doch dezelve zijn steeds mislukt. Gisteren avond heeft men andermaal eene poging aangewend, die ongelukkige gevolgen heeft gehad. Zie hier hoe ons dagblad die gebeurtenis verhaalt: „Gisteren avond tegen tien ure, werd de schildwacht aan de constabelswacht door een tirailleur der linie verwittigd, dat hij zich moest verwijderen, dewijl eenige der gevangenen zouden bevrijd worden. De schildwacht gaf hiervan dadelijk rapport, waarop de geheele wacht de wapenen opvatte. Weldra naderde eene menigte menschen, doch deze gingen uiteen, bij de aankomst van eene patrouille, die hun verzocht, zich te verwijderen. Eenigen tijd daarna vertoonde zich andermaal eene menigte menschen, en tenzelfden tijde poogden vijf gevangenen zich te bevrijden, door zich met touwen van boven hunner gevangenis te doen afzakken. De patrouille werd thans met geweerfchoten ontvangen, hetwelk niet onbeantwoord werd gelaten. — Van de vijf gevangenen gelukte het slechts aan twee, om hun plan ten uitvoer te brengen. Twee anderen ontvingen wonden, die hen beletten de vlugt te nemen, en de vijfde, de student Rubner, van Wunsiedel, ontving eene wond, waaraan hij stierf. Bij het gevecht zijn, behalve dien student, nog 5 personen gedood en verscheidene anderen gewond geworden. Gedurende den nacht werden de strengste maatregelen genomen, en slaagde men, om een der ontvlugten te vatten, zoo dat er nog slechts een vermist wordt. De rust is niet verder verstoord geworden.”

FRANKFORT den 4 Mei.

De soldaat van de compagnie tirailleurs, die den schildwacht heeft aangeraden, zich van zijnen post te verwijderen, is gearresteerd. Voorgaanden nacht zijn verscheidene personen in hechtenis genomen, die beschuldigd worden deel aan de wanorden genomen te hebben. De senaat heeft in eene proclamatie aan de inwoners kennis gegeven van die gewelddadige bevrijding der gevangenen en de droevige gevolgen daarvan, en hun aangemaand, de regering te helpen in het ontdekken der schuldigen, ten einde verdere onheilen van dien aard te voorkomen. De zaak wordt ten strengste onderzocht.

— In Stuttgart, hoofdstad van Wurtemberg, en op enkele andere plaatsen zijn dezer dagen maatregelen genomen, die doen blijken, dat men van vreemde onruststokers wederom wat kwaads verwachtte. De rust is er echter niet verstoord geworden.

— Uit Ancona (Italië) schrijft men van den 20 April het volgende: „Hier en in de omliggende provincien heerscht bij voortdurend rust. Intusschen worden, op bevel van den kardinaal-bischof, openlijke gebeden tot behoud van de rust, in al de kerken des bisdoms gedaan.

„Men verwacht alhier een fransch oorlogsvaartuig met eene halve batterij en eene halve grenadier-kompagnie. Daarentegen zullen de 2 kompagnien, waarmede, ingevolge de nieuwe reductie van het fransche leger, de beide bataillons des 66ste reg. verminderd zijn geworden, naar Frankrijk terug keeren.”

— Uit Spiers schrijft men, dat reeds 9 personen zijn gevat, die deel aan den gewelddadigen aanslag ter bevrijding van Dr. Wirth hebben genomen. Het zijn meestendeels jonge lieden van de eerste klasse uit Tweebruggen en omstreken.

BERLIJN den 4 Mei.

Z. M. heeft de buitengewone hoogleeraren in de medische faculteit aan deze akademie Dr. Hecker en Dr. Jungken tot gewone hoogleeraren benoemd.

— Den 27 April is te Koningsberg overleden de professor en directeur van het medische-klinische instituut aan de universiteit aldaar Dr. Elsner.

— Het gedurven van den generaal van Schomberg, hetwelk alhier op het kerkhof van het Invalidenhuis wordt opgericht, is vervaardigd op kosten van zijne wapenbroeders van 1813. Het is in de werkplaats van den heer *Cassian* voltooid; de reliëfs des Sarkophaags zijn door den beeldhouwer professor *Tieck* gemaakt, en de bronzen leeuw is naar het model van prof. *Rauch* in de koninklijke ijzereijerij gegoten. De Sarkophaag is van Italiaansch en het overige van Silezisch marmer. Het is 14 voeten hoog. Op de basreliefs zijn zijne merkwaardigste wapendaden aangetoond. Het geheel is fraai bewerkt.

F R A N K R I J K.

PARIS den 5 Mei.

Een der gewonden bij den laatsten opstand, die in het *Hôtel-Dieu* gebracht is, vernomen hebbende, dat de politie hem opgeëischt had en hij zou uitgeleverd worden zoodra hij zou hersteld zijn, heeft zich gisteren nacht uit het hospitaal, ter hoogte van 30 voeten, naar beneden gelaten, om te ontvlugten, tot welk einde hij zijne lakens aan elkander had geknoopt. Daar hij, bij het afzakken, bemerkte, dat de afstand hooger was dan de zamengevoegde lakens, gaf hij een gil, viel ter aarde, en wonde zich zoodanig, dat hij spoedig den geest gaf.

— Niet alleen in Parijs, maar ook in andere plaatsen worden de huisonderzoekingen voortgezet, als onder anderen te Grenoble, Marseille, Lyon, enz. Te Lyon blijft de gisting voortduren.

— Tegen 29 personen, die deel genomen hebben aan de onlusten te St. Etienne, zijn bevelen tot gevangenneming uitgevaardigd; vijf personen zijn daarvan reeds gevat. De heer *Bertier*, president van het genootschap *der Regten van den Mensch* te Montbrison, is in hechtenis genomen en naar St. Etienne gebracht.

— Een soldaat van het 57de reg. van linie is door de gendarmerie van Tulle naar Perigueux vervoerd, om dat hij gedurende de bloedige dagen van Lyon gezegd heeft, dat hij nimmer op het volk zou schieten.

— De advocaat *Mathieu*, te Epinal gevat, is met een peloton gehdarmen te Nancy gebracht, en zal naar Parijs worden gevoerd, om voor het hof der Pairs te regt te staan.

— Uit Toulon schrijft men, dat het fregat *Victoire* aldaar den 28 April is aangekomen van Carthagená (Spanje), alwaar het een bataillon van het legioen étrangère heeft aan land gezet, hetwelk *Lodewijk Philips* aan de Koningin *Christina* ten geschenke heeft gezonden.

— Uit Bayonne schrijft men: „De politie heeft alhier Zaterdag in eenen stal 4 balen in beslag genomen, bevattende 2300 patronen, die men zeide, dat voor de Carlisten in Spanje bestemd waren.

— De berigten uit Spanje en Portugal leveren van tijd tot tijd verhalen van gevechten tusschen de oorlogvoerende partijen. In plaate van burgeroorlog, zou men denzelven ook partijoorlog kunnen noemen. De generaal *Llander*, tot de partij der Koningin van Spanje behoorende, heeft dezer dage het korps Carlisten van *Carnicer* vernield, hetwelk 3000 man sterk was en in Neder-Katalonie was getrokken. Het gevecht is hardnekkig geweest en meer dan duizend Carlisten lagen op het slagveld. (Dit berigt riekt naar de fransche bulletins of napoliotische legerberigten. Het verlies der andere partij wordt niet opgegeven, waardoor men zou kunnen vooronderstellen, dat de Carlisten zich hebben laten doodslaan, zonder zich te verweren; intusschen zegt het berigt, dat er aan weerszijde hardnekkig gevochten is.)

In Portugal heeft de spaansche generaal *Rodil* veel nadeel aan de zaak van don *Miguel* gedaan. Die Spanjaard is met een legerkorps van 8000 man in Portugal gevallen, onder voorwendsel, den pretendent don *Carlos* te vatten. Na de plaatsen *Landosa*, *Capigna* en *Atalaya* bezet te hebben, heeft *Rodil* te *Mata de Lobos* een detachement Carlisten van 200 man, die met *Castilla* naar Portugal waren gekomen, overvallen en gevangen genomen. Te *Villarino* had hij een depot van wapenen, militaire goederen en ammunitie buit gemaakt. Het is te voorzien, dat don *Miguel* niet bestand zal zijn, om dezen aanval te weerstaan, en zich zal moeten onderwerpen.

— De bende Carlisten van *del Locho* is in la Manche door de spaansche troepen verdreven, doch het opperhoofd is te Santa Cruz de Mudela ontkomen. — Te Madrid is de schutterij of burgerwacht, volgens een nieuw systeem, georganiseerd.

— Volgens berigten uit Rome van den 20 April, is de paus voornemens, om eenige korpsen oostenrijksche troepen in dienst te nemen, welke hem tegen een' veel minderen prijs zijn aangeboden, dan zijne soldaten hem kosten.

E N G E L A N D.

LONDEN den 4 Mei.

Het besluit van het portugefche gouvernement van den 18 April, waarbij de inkomende regten van alle vreemde goederen ter consumptie gelijkelijk op 15 pCt. gesteld worden, heeft alhier te lande groote ontevredenheid verwekt, dewijl de engelsche goederen voorheen in Portugal een voorregt boven anderen hadden door de helft minder dan anderen te betalen; men meent, dat Engeland dat voorregt thans meer dan ooit verdiend heeft. Deze ontevredenheid heeft men ook in het Parlement doen blijken, en de heer *Robinson* heeft gevraagd of de minister van buitenlandsche zaken met dien maatregel van Portugal bekend was. Deze heeft zulks bevestigend beantwoord, doch er bij gevoegd, dat het Portugefche bestuur daarvan niets voorloopig had laten blijken. De heer *Robinson* heeft eene motie of voorstel nopens dien maatregel aangekondigd.

— In het Iersche graaffchap *Limerick* hebben oproerigheden plaats gehad. In een gevecht tusschen de militairen en de boeren hebben drie menschen het leven verloren.

— In het graaffchap *Nordhampton*, in Noord-Amerika, werd in 1800 eene gevangenis gebouwd, waarbij voor de gezondheid der gevangenen zorg is gedragen. Intusschen heeft men er niemand ingebracht dan één perfoon, om zijne schulden; uit medelijden werden dezelve door de inwoners voldaan, en sedert heeft het graaffchap eene ledige gevangenis. Mogt dezelve altijd ledig blijven!

— *The Times* deelt een berigt uit Lisabon mede, waarin vermeld wordt, dat de Paus don *Pedro*, zijne ministers en al zijne aanhangers in den ban heeft gedaan, doch dat don *Pedro* hem heeft doen weten, dat ingeval denzelven niet dadelijk werd opgeheven, hij de 40,000 ponden sterlings, welke Portugal jaarlijks aan den H. Stoel betaakt, zoude terug houden, en alle betrekkingen met Rome zou afbreken. Het is waarschijnlijk, dat de Paus hierdoor tot andere gedachten zal worden gebracht.

N E D E R L A N D E N.

GRONINGEN den 5 Mei.

Met genoeg vernemen wij, dat zich thans alhier bevindt de heer *Buschman* met een muzikinstrument, genaamd *Terpodion*, op hetwelk hij zich Woensdag, den 7 dezer, in de Groote Concertzaal zal laten hooren. Dit instrument is door deszelfs vader uitgevonden en vervaardigd, na daaraan twaalf jaren beetheid te hebben. Zeer veel is er over de voortreffelijkheid van dit instrument in onderscheidene Duitfche dagbladen geschreven, en overal, waar hij zich op hetzelfde heeft laten hooren, heeft hij algemeene geestdrift verwekt, en was men eenparig van gevoelen, dat men nooit eenig muzikinstrument had gehoord, hetwelk die schoonheid van toon, dat aangename en die kracht in zich vereenigde, als dit. De grootste toonkunstenaars in Duitschland beschouwen hetzelfde als het volmaakte speeltuig, dat ooit onder alle volkeren is gevonden. Het zoude moeilijk zijn, eene beschrijving der toonen van dit speeltuig te geven, het gevoeligst zoude men hetzelfde vergelijken met eene fraaije harmoniemuziek. Zoo wel de deftigste kerkmuziek, als de levendigste muzikstukken worden met de meeste naauwkeurigheid en uitdrukking op hetzelfde uitgevoerd. Het wordt bespeeld als een forte-piano.

UTRECHT den 8 Mei.

Uit Luxemburg meldt men van den 3 dezer, dat, in spijt van de tegenwerkingen der belgische autoriteiten, in dat groot-hertogdom 309 personen hebben ingeschreven voor 1560 francs, tot aankoop van de paarden voor Z. K. II. den Prins van Oranje.

— De *Emancipation* heeft eenige vrienden, die hem dagelijks stukken zenden, uit de Hollandfche geschiedenis ontleend, doch verdraaid en vervalscht, dienende nu om de voorouders van ons vorstelijk geslacht, en dan om de Hollanders in een valsch daglicht te plaatsen. In dat blad van 6 Mei poogt de schrijver de Hollandfche gierigheid af te schilderen en haalt daartoe aan, het sprookje van de gravin *Mathilda*, huisvrouw van *Hermen* graaf van Henneberg. Wij willen de schrijver laten spreken: „Deze gravin werd op haar 23ste jaar reeds de gierige vrouw genoemd, doordien zij de weldadigheid schuwde. Hare woorden waren gelijk haar hart. Palm-zondag van 1275 naar de kerk te Loosduinen, een dorp, 2 uren van den Haag gelegen, gaande, ontmoet zij eene bedelaarster, die tweelingen op haren schoot had. Deze vroeg eene aalmoes. Te vergeefs. „Kunt gij — zegt de vrouw — zonder medelijden die kinderen zien schreijen?” — *Mathilda* liet de vrouw van zich. — Aan de deur der kerk staat de arme vrouw op nieuw, en vraagt haar andermaal om eene aalmoes. „Ga weg, zeg de gravin, ik wil de ondeugd niet aanmoedigen. Gij moest twee kinderen verdrinken dewijl gij er den kost niet voor hebt.” — Zij voegde er nog eenige hardere woorden bij, en wilde de kerk binnen treden. De bedelaarster hield haar terug, en zeide: „Gij zult mij hooren. Gij zitt nog geene moeder, doch gij zult het worden, dewijl gij rijk genoeg zijt, om kinderen op te voeden. Binnen een jaar zult gij zoo vele kinderen hebben als er dagen in het jaar zijn.” In het volgende jaar, op Palm-zondag 1276, kwam *Guy*, bisschop van Utrecht, zijn neef *Hermen* graaf van Henneberg, te Loosduinen bezoeken, en doopte in de kerk aldaar 365 kinderen, waarvan zijne nicht dien morgen bevallen was. De helft waren jongens en de helft meisjes; de eersten werden alle *Jan* en de meisjes alle *Mathilda* gedoopt; zij waren zoo groot als muizen, en stierven denzelfden dag, even als de moeder, die slechts 24 jaren oud was.” — De schrijver staat natuurlijk geloof aan dat sprookje, om dat het hem te pas komt, om wat ten kwade van de Hollanders te vermelden, waartoe hij dagelijks de geschiedenis raadpleegt. De dengden worden overgeflagen; doch al wat strekken kan, om de Hollanders, zelfs uit de vroegste eeuwen, als slecht te doen voorkomen, wordt den Belgen ter lezing aangeboden. De schrijver vindt het sprookje dan ook zoo onnatuurlijk niet, en wil het dus niet als een wonderlaten voorkomen. Hij haakt daarom de volgende voorbeelden aan van vrouwen, die ook vele kinderen hebben gehad: „*Torquemada* noemt eene vrouw te *Medina del Campo*, die zeven kinderen te gelijk kreeg; eene andere te *Salamanca*, die in eens moeder werd van negen kinderen. *Jean de la Mirandole* verzekert, dat eene vrouw in zijn land 20 kinderen bij twee bevallingen kreeg: 9 bij de eerste en 11 bij de tweede. Bij *Surius* leest men het volgende: „Een landmeisje, *Irmentrude* genaamd, huwde *Isambard*, graaf van *Altorf*, en beviel op eens van 12 jongens, en wel bij afwezigheid van haren man. Daar zij er slechts één wilde zogen, beval zij aan hare dienstmeid, de andere elf in de rivier te werpen. Doch graaf *Isambard* ontmoette bij toeval deze dienstmeid, en vroeg wat zij in haren schoot droeg? „Het zijn hondjes, die ik ga verdrinken.” De graaf wilde ze zien, en ontdekte het geheim. Hij nam zijne elf kinderen en deed hen in stilte opvoeden. Eerst toen zij groot waren, stelde hij ze aan zijne vrouw voor. Ter gedachtenis van deze gebeurtenis droegen zij den naam van *Velf*, hetwelk in het duitsch *hond* beteekent, en hunne nakomelingen dragen dien naam nog.” — Doch — zegt de *Emancipation* — laten wij naar *Torquemada* terug keeren. Deze spreekt nog van eene Italiaansche vrouw, die in eens 70 kinderen ter wereld bragt; vervolgens zegt hij, dat *Albert de Groote* van eene Duitfche vrouw spreekt, die 150 kinderen kreeg, ter grootte van eenen kleinen vinger. Het is waar, 150 verschilt nog veel van 365, doch de legende is echt, en men toont de Loosduinen nog de doopbekkens ten bewijze der waarheid.” — De schrijver had het sprookje liever als een wonder moeten voorstellen, dan had hij de natuurlijkheid of waarfchijnlijkheid niet behoeven aan te toonen. Dat de Hollanders gierig zijn, kon hij uit de talrijke liefdadige gestichten van vroegere eeuwen wel hebben bewezen. Dat de mildadigheid eene hoofdeigend der Hollanders is, weet de schrijver welligt niet, of is hij vergeten.

— Berigten uit de Belgische dagbladen van den 7 Mei:

„De twist tusschen den abt *Helfen*, stichter van eene katholiefche apostolische kerk te Brussel, en andere gees elijken duurt voort. Voor een paar dagen is de heer *A. Pr.* door de regtbank tot eene boete van 5 francs en in de kosten van het proces veroordeeld, om dat hij dien abt gehoond en bedreigd heeft. Die nieuwe kerk is nog verre af van katholiek of algemeen te zijn, dewijl de andere roomsche geestelijken daartegen protesteren.

„Onze dagbladen hebben gemeld, dat twee aanzienlijke personsadjes zijn gearresteerd, die de plunderingen van 5 en 6 April hebben begunftigd, doch zulks is onwaar bevonden. Indien men de waren aankloers wilde hebben, zou men ze onder de ministers moeten zoeken.

„Prins *Leopold van Saksen Koburg* gaat voort, zoo wel aan kolonels en officieren als aan soldaten geschenken uit te deelen, aan eerstgemelden ridderorden en aan laatstgemelden eenig extra soldij, tot belooning, dat zij bij de plundering der huizen van zijne tegenpartij werkeloos zijn gebleven. Men zegt, dat *Leopold* zeer verheugd is, dat vele aanzienlijke families, wier huizen geplunderd zijn, het belgische rijk verlaten, dewijl dit het plan der beraamde plunderingen is geweest.

„De majoor *Schavye* is weder ontslagen. Men heeft zich ook verwonderd, dat deze door ons ministerie in hechtenis was genomen, daar hij een der voornaamste revolutie-helden is geweest, en er ook schoon gebruik van heeft weten te maken. Voor de revolutie, zoo glorieufe

voor de dagbladschrijvers *Lebeau, Rogier, van de Weyer*, enz., was de heer *Schavye* boekbinder, en wel van het hof van Z. M. den Koning der Nederlanden: elk heeft het wapen der Nederlanden boven zijn huis zien brilleren, in de straat de la Putterie, reet over het *Groenedaal*. Koning WILLEM had den heer *Schavye* 16,000 gulden geschooten, en tot dankbaarheid voor een en ander was deze een zijner voornaamste vijanden. Men maakte, gedurende het gevecht, in zijn huis de patronen om de Hollanders te vellen, en *Schavye* zag men in eenen blauwen kiel zich dapper kwijten; de man was over zich zelve zoo voldaan, dat hij zich tot majoor verklaarde, en als zoodanig werd hij door andere blauw-kielen erkend.

„Wij, zegt *le Messager de Gand*, weten geen daden van hem op te noemen; doch hij zal ze ons wel zeggen. Al wat wij van den krijgsman weten, is, dat hij de schoonbroeder van *Sylvanus van de Weyer* is, dat hij majoor is gebleven, dat hij nimmer gediend heeft, dat hij intusschen ook ontevreden op het bestuur *Leopold* is, en dat hij Koning WILLEM niet heeft betaald, dan met ondankbaarheid.”

M E N G E L W E R K.

Aan de Redactie van de Utrechtsche Courant.

De Geschiedenis levert slechts weinige voorbeelden op van een noodlot gelijk dat van de rampzalige Britsché krijgslieden, die in Juni 1756 door Soeradsja Dowla in het zwarte hol (Blackhole) van Calcutta werden opgesloten. Het volgende is een zakelijk uittreksel van den zielroerenden brief, welken de heer *Holwell*, kommandant dier ongelukkigen, aan zijnen chef, sir *William Davis Esq.*, omtrent deze schrikkelijke gebeurtenis toezond.

De Gouverneur *Drake* van Calcutta had eenen indischen koopman in de gevangenis gezet, en hierdoor de granschap van den Soebah van Bengale gaande gemaakt, welke laatste het fort en de factorij van Calcutta aantastte. Bij den aanmarsch der Indische armee verliet *Drake* de plaats, doch het fort werd door *Holwell*, met de bezetting en de ambtenaren der factorij dapper verdedigd. Voor de overmagt moerende zwichten, waren zij genoodzaakt zich over te geven, hetwelk geschiedde, onder de voorwaarde van lijfsgeenade voor de belegerden. De heer *Holwell* geloofde dat de Soebah slechts in het algemeen het bevel gegeven had, de bezetting des nachts in verzekerde bewaring te houden, en dat het hier volgende treurspel aan de wreedheid en wraakzucht van een' zijner ondergeschikte officieren toegeschreven moet worden.

Zij werden in de avondschemering door gewapende lijfwachten in een gewelf gedreven, hetwelk men gewoonlijk het zwarte hol noemde en tot gevangenis diende. Dit vreeselijke hol was achttien voet in het vierkant groot. Men kan zich voorstellen welk een skellig tooneel er plaats had, toen honderd zes en veertig personen, in het heetste jaargetijde van het heetste klimaat, in dit hol op elkander gedrongen werden. De gewonden en stervenden werden met de overigen in het hol gedreven, waarvan zelfs eenige vrouwen, die zich bij de bezetting hadden bevonden, niet verschoond bleven. Ook deze weerloze ongelukkigen moesten in het rampzalig lot der soldaten deelen. Twee kleine vensters met zware ijzeren tralies voorzien, verhinderden, dat zij oogenblikkelijk smoorde, maar verzwaaarden hunne ellende, omdat zij slechts even genoeg lucht in lieten om hunnen marteldood te verlengen.

Holwell zag bij het binnentreden het verschrikkelijke van hunnen toestand wel in. Hij poogde door een der vensters de wacht door de belofte van eene groote som gelds te bewegen, hen uit deze moordspelonk te bevrijden, of ten minste de helft der gevangenen naar eene andere plaats over te brengen. Maar de wacht gaf, na herhaald vragen eindelijk dit vreeselijk antwoord: „Ik kan niet, niemand van ons durft onzen bevelhebber te wekken!” Weldra baadden zij zich bij de allerhevigste uitwaseming, bitterlijk in hun zweet, en werden te gelijker tijd door eenen ondragelijken dorst gefolterd. Alle middelen werden aangewend, om de deur open te breken, doch daar zij zich binnewaarts opende waren alle inspanningen vruchteloos en diende alleen om de ellendigen spoediger in de armen des doods te voeren: de zwakkeren werden onder de voeten der sterkeren vertreden; zij, die verre van de vensters stonden, werden wredend, velen zelfs werkelijk krankzinnig en dol. Allen schreeuwden: water! water! Er werden eenige kannen met water gebragt, doch er was geene mogelijkheid ze door de tralies te brengen. Door middel van hoeden bragt men eindelijk eenig water in het hol. Het gezigt daarvan versterkte den dorst der wijze, dat velen onder de inspanningen om er iets van te bekomen om het leven kwamen. Wat men door de tralies kon brengen was zoo weinig, dat daarmede nauwelijks de lippen der ongelukkige lijders bevochtigd konden worden. De stank der lijken, die tot bederf overgingen, werd onduidelbaar. Men had den braven *Holwell* nog langen tijd achting bezaaid, doch ten laatste nam alle onderscheiding een einde. Bijna dood gedrukt, werd hij van het venster weggedrongen. Hij geraakte in het achterste gedeelte van den kerker, op de dooden, en legde zich op hunne sterk uitwasemende lijken neder om te sterven. Zijne folteringen hadden hem tot razernij gebragt. In eene krankzinnige overspanning sprong hij op, drong nog eenmaal tot aan het venster door, en riep op een hartverscheurenden toon: „Om Gods wil, water!” Zijne nog levende wapenbroeders hadden hem reeds dood gewand, nog altijd was hunne achting voor hunnen beminden aanvoerder levendig. Zij riepen eenparig: Geef hem water, geef hem water! En geen van hen wilde het bij het venster aan de lippen brengen, eer *Holwell* gedronken had. Zoo zeer is een grootmoedig bevelhebber meester van de harten zijner onderhoorigen. Het water vermeerde slechts zijnen dorst, gelijk een druppel water in het vuur de vlam nog vergroot. Hij zoog, om den mond vochtig te houden, het zweet uit zijn hemd; maar — o rampzalige toestand! — ook dit ellendig vocht werd hem ontfroefd, want hij bemerkte een' zijner krijgsmaakkers, die het hem ontvreemde, en hunne aangezichten ontmoetten elkander, terwijl zij elkander deze laatste uitwaseming van zijn uitgeput ligchaam betwistten.

Toen de overlevenden bespeurden, dat het water hunne ellende slechts vermeerde, veranderde zij hun geschreeuw in: „Lucht, lucht!” zoo lang tot dat de een na den anderen, met zijn hartdoorboorend roepen om lucht, den geest gaf. Van hunne lijken rees een reuk op, welken de heer *Holwell* met dien van eene kom vol met den sterkten geest van hertshoorn vergelijkt, wanneer men den neus er digt boven houdt. Van elf ure des avonds tot twee ure na middernacht hield de heer *Holwell* op zijnen rug den last van eenen hollandschen fergeant en van een ander militair uit, die met zijne geheele zwaarte tegen zijn hoofd leunde. Het gedrang noodzaakte hem eindelijk de ijzeren vensterstangen, waaraan hij zich had staande gehouden, los te laten. Terwijl hij achter de levenden gedrongen werd, vond hij eene officiers vrouw, mevrouw *Carey*, die zinneloos naar lucht snakte. Zijn vriend, de heer *Bellamy*, lag met zijnen zoon, den luitenant *Bellamy*, hand in hand dood op den stapel van lijken.

Nog eenmaal onderwierp de heer *Holwell* zich aan zijn noodlot, hij legde zich op de dooden neder om insgelijks te sterven, toen de nog overlevenden tegens den ochtend op de gedachte kwamen, dat het hun wellicht door zijnen invloed konde gelukken uit den kerker te ontko-

men, en hem opzochten. Zij vonden hem, nog warm, en bragten hem aan het venster, ligten hem op en hielden zijn hoofd nabij de tralies, waarop hij weldra weder tot bewustzijn kwam.

Nadat eindelijk, ten kwartier over zes ure, niet zonder lang dralen en vele zwaarigheden, de deur geopend werd, waren van honderd zes en veertig personen nog slechts drie en twintig in het leven; maar in eenen toestand, die het zeer twijfelachtig maakte, of zij den ochtend van den anderen dag zouden aanschouwen. Mevrouw *Carey* bleef in het leven, maar hare jeugd en schoonheid veroorzaakten, dat zij voor den overwinnaar of voor den een' of anderen voorbarnen officier terug gehouden werd. Haar echtgenoot leefde niet meer. De anderen werden na lang lijden in vrijheid gesteld. De arme *Holwell* werd met de overige gevangenen geketend naar de hoofdstad van Bengale gebragt, ofschoon hij aan heete koorsen leed en zijn ligchaam met pijnlijke builen bedekt was.

Zij werden den 25 Julij naar het paleis op de audientie gebragt, om hun verder noodlot te vernemen. Hunne vrijstelling werd bepoedigd door het medelijden eener vrouw, die reeds menigmaal de lijdende menschheid ondersteund en geholpen had. De grootmoeder van den Soebah verzocht om hunne vrijlating, bij gelegenheid van een vrengdefeest, hetwelk de Soebah ter eere van zijne gelukkige terugkomst gaf, en waarbij hij haar genoodigd had.

Toen hij den deerniswaardigen toestand der weinige nog overgeblevene ongelukkigen ontwaarde, zag hij hen met een diep medelijden aan, en gaf bevel, hen onverwijd de ketenen af te nemen, en hen veilig te doen geleiden verwaarts zij verkozen heen te gaan. Tevens gaf hij strengen last, om zorg te dragen, dat hun onderweg niets leeds wedervoere noch hun de minste beleediging wierde aangedaan.

Ik meen aan mijne belofte, voorkomende in uw No 38 van den 28 Maart, niet beter te hebben kunnen voldoen, dan door UED. het bovenstaande zakelijk uittreksel ter plaatfing aan te bieden.

Kampen den 29 April 1834.

Uw biddende lezer
J. OLIVIER, Jzn.

A D V E R T E N T I E N.

(969) * * Heden beviel, door Gods goedheid, zeer voorpoedig van eene welgeschapene DOCHTER, GESINA MARIA VAN VOORTHUIJSEN, hartelijk geliefde Echtgenoot van
Hillegom C. M. PLEIJTE,
5 Mei 1834. Predikant.

(970) * * Heden beviel van eenen dooden ZOON PAULINE JEANNETTE KRUSEMAN, geliefde Echtgenoot van
G. LEIGNES BAKHOVEN.

Utrecht 6 Mei 1834.

(971) * * Heden overleed in den jeugdzigen leeftijd van ruim vijf jaren, ons geliefd Zoonje, PAULUS CORNELIS.

IJsselstein W. F. E. LAPIDOTH
6 Mei 1834. M. J. LAPIDOTH.
geb. DE MAN.
Dienende deze tevens voor bloedverwanten en vrienden tot bijzondere kennisgeving.

(972) * * Heden overleed mijne achtingswaardige Echtgenoot MARIA ANNA VOS, in den ouderdom van ruim zeven en zestig jaren, aan eene borstkwaal, tot innige droefheid van mij en mijne eenige Dochter. Deze strekke ter kennis van vrienden en betrekkingen buiten de stad.

J. DE JONCHÈRE.

Utrecht den 7 Mei 1834.

(973) * * Langs dezen thans gebruikelijken weg betreffen de kinderen, behuwd- en klein-kinderen van nu wijlen den Wel Eerw. Zed. Gel. Heer W. L. VOORDUIN, hunnen opregtsten dank voor de menigvuldige bewijzen van deelneming, in hun smartelijk verlies, zoo onduidelzinnig aan den dag gelegd, — doch niet minder voor de hartelijke belangstelling in de laatste ziekte van den dierbaren overledenen betoond en waaraan de zieke zelfs hoogstgevoelig was. Zijne berekingen hopen immer met de levendigste dankbetooning hierna te gedenken.
Uit Mier naam

Utrecht 6 Mei 1834.

J. G. VOORDUIN

(974) * * De Ondergeteekende, Agent van de NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ VAN BRANDVERZEKERING, voor de stad Utrecht en omstreken, ingevolge Z. M. Beftuit van den 19 Junij 1833, gevestigd te Tiel, brengt ter kennis van de belanghebbenden; dat hij dagelijks vacceert tot inschrijving van Posten ter verzekering tegen BRANDSCHADE, op alle Gebouwen, Meubelen, Koopmansgoederen, Werktuigen, Landvruchten, Levensmiddelen, Bosfthen, Schepen, enz., tegen geringe vaste jaarlijkse Premien, en zonder betaling van Inleggelden of Administratie-kosten. — De dadelijke waarborg en zekerheid, alsmede de aanmerkelijke voordeelen, die in het bijzonder deze instelling verder aanbiedt, zijn te lezen in de bij hem kosteloos verkrijgbare Statuten en Premie-Lijsten.

Utrecht den 1 Mei 1834.

E. L. GLINDERMAN.

(975) * * UIT DE HAND TE KOOP, eene HOFSTEDÉ, genaamd HET VELDHUEN, bestaande in eene Huiszinge en verder getimmerde, benevens 5 bunders, 96 roeden, op ellen Bouw- en Weiland, gelegen onder Catharine en het Lijnpad, gemeente Utrecht; te bevragen bij J. B. LIGTERINK, wonende aan den Stadsdam en ten Kantore van den Notaris BOERS, te Utrecht.

(976) * * UIT DE HAND TE KOOP, eene extra fraaie, net bewerkte en wel geconditioneerde Catèche, versierd met koper bellag, en eene prachtige Mahognijhouten met glazen Voorkap, voorzien met een voor- en achterbok, en geheel naar den laatste smaak; te bevragen bij den Ondergeteekende, welke op morgen eenen kompletten ZADELMAKERS-WINKEL zal openen, waarin de laatste en de nieuwste modellen van Tuigen, Hoofdstellen, Zadels zoo voor Dames als Heeren, enz., en alles wat voor Rij- en Koetspaarden, en voor Rijtuigen benodigd is. De Ondergeteekende acht het overbodig, om hier iets bij te voegen, nog digt de Heeren liefhebbers van kunst en smaak voor dit vak uit, dat zijn afstortment te komen bezichtigen, en hoopt, dat de goedkeuring en welgevallen van Heeren liefhebbers hem mogen ten deel vallen, waarvoor hij geene moeite nog kosten gespaard heeft; beveelt zich intusschen in derzelver gunstig aandenken, welke hij zich zal trachten waardig te maken door eene prompte en vooral civiele bediening.

Utrecht den 9 Mei 1834.

J. A. SCHULLER,
Mr. Zadelmaker van het regement
Lansiers, Lange Jansstraat, no 197.

(991) * * J. A. HERBER, Kapper, maakt zijne geëerde begunstigers bekend, dat hij van woonplaats is veranderd, thans wonende op de Oude Gracht het zesde huis voorbij de Hamburgerkruis, No. 507.

(977) * * De Commissie, in het jaar 1823 benoemd, tot regeling van het *Herinnerings-feest aan den Utrechtschen Academie-tijd*, hetwelk gevierd zal worden te *Utrecht*, op Woensdag den 2den Julij 1834, noodigt allen, die van het begin der Academische lessen, in September 1824, tot het begin der groote Vacantie in 1828, geheel of gedeeltelijk, aan de Hooge-school te Utrecht gestudeerd hebben en die verlangen aan dit feest deel te nemen, uit, om hiervan, benevens opgave van hun adres, met gefrankeerde brieven, aan een der ondergeteekenden kennis te geven, voor den 20sten Mei aanstaande, op dat Commissarissen de gelegenheid hebben, hen nader met het plan en de voorwaarden van deelneming aan dit feest, bekend te maken.

D. J. A. ARNTZENIUS, te Amsterdam.
J. C. BADONGHIJZEN, te Hoorn.
B. J. DIBBETZ, te Garderen, bij Apeldoorn.
P. VAN GALEN, te Rotterdam.
L. HAMMING, te Utrecht.
Mr. J. J. VAN HEES VAN DEN TEMPEL, te 's Gravenhage.

T. C. R. HUIJDECOPER, te Woudenberg, (adres in den Doelen, te Amersfoort.)
J. LUCHTMANS, Chirurgijn-Majoor bij de 3de Divisie, 2de Brigade van het leger te velde.
Mr. G. J. SCHLUITER, te Amersfoort.
A. L. TORCK VAN ROOSENDAAL, te Roosendaal, bij Arnhem.

(978) * * Men is van voornemen AAN TE BESTEDEN, het bouwen van TWEE TOLHUISJES, aan den nieuwen aangelegden Rijksweg, tusschen *Utrecht* en den *Maartensdijk*, waarvan de teekeningen en bestekken zullen voorliggen in de Herberg aan de *Blaauw-Kapel*, alsmede de bestekken ter lezing, bij den Heer B. ten Hagen, in den *Nieuwen Bak*, en bij Mevrouw de Wed. Boer, buiten de Wittevrouwenpoort; kunnende de belanghebbenden tot het bekomen van nadere inlichtingen zich vervoegen bij den Heer C. KRAM, Architect. — De inschrijving zal plaats hebben in de Herberg aan de *Blaauw-Kapel*, op Zaterdag den 10 Mei 1834, des namiddags ten twee ure.

(979) * * Op Morgen Zaterdag den 10 Mei 1834, des namiddags ten vijf ure, zal men aan het Kantoor van Publieke Verkoopingen, der Notarissen, te Utrecht, achter St. Pieter, veilen en verkoopen: Eene HUIZINGE, ERF en GROND, waarin een Timmermanswinkel is uitgeoefend, gelegen binnen Utrecht, aan de Westzijde van de Oude Gracht, bij de Jacobiebrug, Wijk C. No. 52, benevens vijf Woningen daar achter gelegen, zoo op de plaats van gezegde Huizinge, als in het Kerksteegje, Wijk C. No. 218, 219, 220, 221, 222 en 223, kadaster sectie C. 138. 141—146. Zijnde de Huizinge beneden voorzien van een groot Voorhuis, drie Kamers, alle met Stookplaatsen, goede Keuken, groote Plaats, Proviseekelder en een Kelder aan het water uitkomende. — Voorts vijf Bovenkamers, waarvan twee met Stookplaatsen, en met een' bijzonderen opgang aan de straat, benevens een groote Zolder over de geheele Huizinge. — Te aanvaarden met den 1 Junij 1834; nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris WIGMAN, binnen Utrecht.

(980) * * Op Morgen Zaterdag den 10 Mei 1834, des namiddags ten vijf ure, zal aan het Kantoor der Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter te Utrecht, ten overstaan van den Notaris JAN GIJSBERT BUDDINGH, worden geveild en verkocht: Een HUIS, ERF en GROND, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Noordzijde van de Servetsteeg, Wijk F, No. 283. — Voorzien van een Voorhuis en drie Kamers, zoo beneden als boven, mitsgaders Zolder en Kelder. Dadelijk te aanvaarden. — Breeder bij aangeplakte biljetten, en is nader onderrigt te bekomen ten Kantore van gemelden Notaris BUDDINGH, te Utrecht.

(981) * * Op Donderdag den 15 Mei 1834, des morgens ten 10 ure, zal men ten overstaan van den Griffier van het Vrederegert, 2de kanton Utrecht, aan het Stads Vendhuis, op de Marieplaats aldaar, publiek en om kontant geld verkoopen: Velerhanden MEUBEL en HUISRAAD, alsmede eene DRAAIBANK, behoorende tot den gemeenschappelijke Boedel van wijlen CHRISTIAAN JACOBUS GODRON en CORNELIA DE GRAAF, in den tijd Echttelieden, en zulks ten verzoeken van de meerjarige en den Voogd over de minderjarige Erfgenamen van gemelde Echttelieden, mitsgaders in tegenwoordigheid van den toezienden Voogd; krachtens permissie van den Heer President der Regtbank van 1ste Aanleg, te Utrecht, in dato 26 April 1834, behoorlijk geregistreerd.

Alles op Maandag den 12 Mei 1834, aan gemeld Vendhuis te zien.

(982) * * J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, zullen op Maandag den 12 Mei 1834, des namiddags ten half drie ure, te Amsterdam in de Witte Zwaan, op den Nieuwendijk, presenteren te verkoopen: Eene extra mooie geheel nieuw aangekomene partij Vuren en Greenen, Noordsche en Riga Balken, Twaalf Ellens, Juffers, Kolters, Narva Sparren, en anderen Houtwaren; liggende in den Binnenkant en op den Wal.

(983) * * J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, zullen op Woensdag den 14 Mei 1834, des namiddags ten half vijf ure, te Amsterdam, in de Witte Zwaan, op den Nieuwendijk, presenteren te verkoopen: Eene extra mooie nieuw aangekomene partij Rigasche en Dantziger MASTEN en MOLENROEDEN, van diverse lengte en dikte, Spieren en Bootsasten, Riga en Dantziger Balken, en andere Houtwaren, liggende als bij Notitien wordt aangewezen, die aan het Kantoor van Bontekoning en Aukes te bekomen zijn.

(984) IN NAAM DES KONINGS.
* * VERKOOPING ter Rolle van Geregte Uittwiningen van de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, van EEN HUIS, ERVE en GROND, zijnde eene GRUTTERIJ en STALLING, gemerkt sectie A, No. 483, staande en gelegen in de gemeente en kanton Loenen, arrondissement en provincie Utrecht, strekkende uit de Dorpsstraat, Zuidwaarts tot aan de rivier de Vecht, daar aan de eene zijde *Willem van Jaarsveld* en aan de andere zijde den Heer *Tysen Dirkszoon* naast gelegen zijn; bewoond wordende door JACOBUS LODEVICUS HOUWELING, Grutter, wonende te Loenen, en tegen denzelven in beslag genomen, namens HENDRIK VOSKUILEN, Landbouwer, wonende te Leusden, arrondissement Amersfoort, provincie Utrecht, (voor wien de Procureur VAN LEEUWEN te Utrecht, in deze ageert); bij Proces-Verbaal van den Deurwaarder Griffier, van den acht en twintigsten April 1800 vier en dertig, behoorlijk geregistreerd, ten zelven dage geveild door den Heer CRAMER, Griffier van het Vrederegert, kanton Loenen, en den Heer SANDERSON, Burgemeester der gemeente Loenen, aan wien kopijen zijn gelaten, en overgeschreven bij de Hypotheken en ter Griffie den zesden Mei daaraanvolgende; zullende de eerste lezing der *Memorie van Lasten geschieden Maandag den zestienden Junij 1800 vier en dertig, voor den middag ten tien ure.*

J. J. VAN LEEUWEN, Procureur.

(985) * * Op Zaterdag den 17 Mei 1834, des namiddags ten vijf ure, zal aan het Bureau der Publieke Verkoopingen, achter Sint Pieter, binnen Utrecht, publiek worden verkocht:

No. 1. De Opstal en het regt van gebruik van zeker stuk GROND, gelegen langs den Ooster-stroom, buiten de Waardpoort der stad Utrecht, groot vier honderd en tien ellen, ingerigt tot eene Leerlooierij, bestaande de Opstal in een Gebouw, waarvan het voorste gedeelte van steen opgebouwd, tot woning, en het achterste gedeelte van hout, als werkplaats gebruikt wordende, benevens vier Looi- en twee Kalkkuipen; het laatst gebruikt geweest bij *Johannes Breij*. — Kunnende dadelijk worden aanvaard.

No. 2. Twee HUIZEN of WONINGEN, staande naast elkander, in de Molensteeg, bij de Wittevrouwenpoort, binnen Utrecht, Wijk H, Nos. 723 en 724.

Nadere onderrigt is te bekomen, ten Kantore van den Notaris VAN GROOTVELD, en van den Procureur VAN TOORENEN-BERGEN, beide binnen Utrecht.

(986) * * Bij de Boekverkoopers M. WIJT en ZONEN, te Rotterdam, is uitgekomen en alom verzonden:

I. G. J. MULDER, Leerboek voor Scheikundige Werktuigkunde, 1ste deel, 4de stuk, f 3.

Zijnde met dit stuk het eerste deel van dit Werk compleet, bestaande uit 41 bladen, gr. 8o., gedrukt op best velin papier, en 24 groote uitslaande platen.

II. Hetzelfde Werk, het eerste deel, compleet, f 11,90.

Hoewel dit Werk niet bij intekening wordt uitgegeven, zal echter de prijs bij het uitkomen van het 2de deel, waarmede hetzelfde alsdan compleet is, met een vierde verhoogd worden.

III. Natuur- en Scheikundig Archief, uitgegeven door G. J. MULDER, 1ste deel, in 4 stukken, f 5,80.

IV. Idem, 2de deel, 1ste stuk, f 2,70.

Van dit Werk komen jaarlijks 1 deel of 4 stukken.

V. Nieuwe Gedichten, door L. VAN DEN BROEK, gr. 8o., met graveerden titel, f 2,60.

VI. Verslag van een driejarig verblijf in Siam, en van eene Reize langs de kust van China naar Mantchou-Tartarijen, door KAREL GUTZLAFF, f 1,25.

Nog is bij bovengemelden te bekomen:

Enumeratio septemtica specierum medicinalium, e synopsi plantarum C. H. PERSOON desumta, f 1,25.

(987) BERIGT AAN NEDERLANDSCHE MOEDERS EN OPVOEDSTERS.

* * Bij G. PORTIELJE te Amsterdam, en verder bij alle HH. Boekhandelaren in Oud-Nederland is gratis verkrijgbaar gesteld: *Berigt, proeve en voorwaarde* der uitgave van eene ALGEMEENE GESCHIEDENIS, ingerigt voor jonge lieden, bijzonder voor aankomende en volwasten Meisjes, door F. NÖSSELT. Naar de vierde, veel vermeerderde en verbeterde Hoogduitsche uitgave, vertaald door MEVR. DE WED. A. B. VAN MEERTEN, geb. SCHILPEROORT.

NB. De Intekening hiervan blijft opengeteld tot en met den laatste Junij aanstaande. Drie honderd Exempl. zullen op fraai velin papier en zonder meerdere kosten, als de ordinaire papieren, waarop dit Werk gedrukt wordt, aan de eerstkomende Intekenaars afgeleverd worden.

(988) * * DE WAARACHTIGE BEKEERING DES ZONDAARS, met betrekking tot den nieuwen Mensch en de nieuwe Aarde; verdedigd tegen de Dwaalbegrippen der 19de Eeuw, door H. HENTZEPETER. Prijs 40 cents. Van des Auteurs vroeger uitgegevene stukjes, zijn mede nog eenige voorhanden, te Amsterdam bij A. Vink; Utrecht J. G. van Terveen en Zoon, Blanche en Zoon, van der Monde en Bielevelt, en alom.

(989) * * Bij den Boekverkooper G. VAN PEURSEM, in de Nieuwe Spiegelstraat, bij de Kerkstraat, en verder bij de voornaamste Boekhandelaren des Rijks, komt met Zaterdag den 10 Mei het eerste Nummer uit van een *Weekblad*, getiteld: NEDERLANDSCHE STEM-MEN OVER GODSDIENST, STAAT-, GESCHIED- en LETTERKUNDE.

Amsterdam 6 Mei 1834.

(990) * * Bij C. v. D. POST Jr., Boekhandelaar te Utrecht, is heden van de pers gekomen: Iets tot verligting van het Sterven en tot bevestiging in het Geloof aan Gods Voorzienigheid, door eenen vier en zeventig jarigen Grijsaard; met eene Voorrede van Do. AMMON, uit het Hoogduitsch vertaald, door den Wel Eerw. Zeer Gel. Heer H. BERKENBOSCH, Predikant aan de Meern, a f 1 - 10 cts.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN. AMSTERDAM den 7 Mei 1834.

pCt.	NEDERLANDEN.	Gehl.	pCt.	PRUISSEN.	Gehl.
2½	Werk. Schuld 51½ a 51½	51½	5	Loten Rthlr. 97½ a 98	
5	Dito . dito 97½ a 97½	97½		SPANJE.	
	Rest. Uitg. do. 1½ a 1½			Cert. te Amst. 71½ a 72	71½
	Kansbiljetten 23½ a 23½	23½	3	dito . dito 46 a 46½	46½
4½	Amort. Sijnd. 90 a			Uitg. Schuld 16½ a 16½	
3½	Dito . dito 73 a 73½	73½	5	Gdl. Lond. 30½ a 30½	30½
5	Oorlogslasten 100½ a 100½			OOSTENRIJK.	
6	Negot. 1831 100½ a 100½		5	Obl. Coll. & Co. a	
6	Schatk.-Bijl. 100½ a 100½		2½	Certificaten a	
4½	Hand.-Maats. 100½ a 101		5	Metalliek 97 a 97½	97½
	FRANKRIJK.		5	Idem a	
3	Inf. op 't Grb. a			NAPELS.	
	RUSLAND.		5	Cert. in Napels a	
5	Ob. H. & Co. 102½ a 102½			DENEMARKE.	
5	do. 1828-1829 102½ a 102½		3	Neg. in Lond. a	
5	Cert. Inf. 1831 96½ a 96½			ENGELAND.	
6	Inf. op 't Grb. 68½ a 68½		3	Geconsolid. a	
6	Certific. dito. 68½ a 68½			GRIEKENLAND.	
5	Do. te Hamb. 96½ a		5	Obl. te Lond. a	

(Na de Beurs.) De willigte in onze Binnenl. Fondsen houdt aan. Er werd daarin, voornamelijk in Integr. en 5 pCts., heden veel handel gedreven. Stellen van Uitgeloten Kansbiljetten zijn gedaan tot f 4650. Russische en Oostenrijksche insgelijks iets aangenamer, doch was de omzet niet belangrijk. Spaansche Perpet. hebben zich, bij temelijk levendige affaire, nagenoeg op hunne prijzen van gisteren gefouteneerd. Te Parijs zouden 5 pCts. Perpet. eergisteren ½ pCt. achteruit gegaan zijn. Cortes onveranderd bij stillen handel. Grieken en Brazil., die gisteren reeds gezocht waren, hebben ook heden wederom eene prijsverbetering ondervonden. Ook de overige Zuid-Amerik. meer gewild. Koers van het Geld: Beleening 2½ a 2½ pCt., Prolongatie 2½ a 2½ pCt. Wissel-Disconto 2 pCt.

TE UTRECHT, bij L. E. BOSCH & Co.